

[Niels Andersen.]

videre udbygning af formynderstaten. I dag siger det ærede medlem hr. Paabøl, at han kunne ønske en udvidelse af huslejetilskuddene, således at de også kom til at omfatte kapitel V A-byggeriet; men samtidig siger det ærede medlem, at der er mange ting i de foreliggende lovforslag, som han er enig i, idet han erkender, at de tager sigte på et frit boligmarked inden for en rimelig tid, og at han er enig i den systematik, som regeringen anlægger. Det forekommer mig at være noget inkonsekvent, da det ærede medlem i går startede med at sige, at de foreliggende lovforslag er udtryk for en videre udbygning af formynderstaten. I hvert fald er udbygningen altså ikke så stærk, at det ærede medlem ikke er i stand til at give tilslutning til den systematik, der er anlagt.

Så kom det ærede medlem hr. Paabøl med nogle interessante betragtninger. Han sagde, at han ikke under nogen form kan gå med til de i denne forbindelse foreslåede kommunale skatter. Samtidig kom han med nogle betragtninger vedrørende den stigning i huslejerne, der vil finde sted — de største stigninger vil andrage 30 pct. — og han mente ikke, man skulle gå højere med procenten for at nå frem til et frit boligmarked inden for disse to år. Det vil altså sige, at det ærede medlem ikke vil gå med til en øget kommunalbeskatning; han mener, at det er en passende procentsats — men grundejerne skal have det hele.

Jeg vil gerne i den forbindelse nævne, at jeg fredag aften i sidste uge var til møde i Socialpolitisk Forening, hvor formanden for Københavns Grundejerforening, Egon Larsen, udtalte, at den foreslåede beskatning af ejendommene fandt han helt rimelig; dog kunne han ønske, at man flyttede 5 pct. fra ejendomsbeskatningen over til „udvendig vedligeholdelse“. Sådan sagde Egon Larsen, der — så vidt jeg forstod — var formand for Københavns Grundejerforening. Han ville jo være en meget dårlig organisationsmand, om han ikke havde haft et lille ønske til gunst for grundejerne,

og jeg synes, det var meget beskedent i dette tilfælde. I denne situation står man altså med dette klart udtrykte ønske fra grundejernes side; men de ærede medlemmer hr. Paabøl og hr. Thestrup ønsker, at grundejerne skal have det hele. Jeg synes, det er godt at få trukket linjerne klart op og få spørgsmålene belyst på denne måde.

Det ærede medlem hr. Thestrup må fuldstændig have misforstået mig; jeg er absolut værner af ejendomsretten, og jeg har ikke i sinde på nogen måde at undergrave ejendomsretten; men hvad har man ejendomsret til? Det er jo det, der er spørgsmålet. Vi fra vor side anser det for noget fundamentalt, at man har ejendomsret til det, man selv frembringer; men de 2 800 mill. kr., som har været nævnt flere gange under denne debat, hvem har frembragt dem? Har grundejerne? Nej; de er frembragt ene og alene i kraft af samfundets udvikling og vækst, og jeg og retsforbundet kan ikke gå med til, ikke anerkende, at man har ejendomsret til det, som vi i fællesskab frembringer af værdier. Derimod vil jeg sige, at hvis vi nogen sinde skal komme frem til en virkelig og håndhævet ejendomsret til det, vi har fuld ret til, bliver det nødvendigt, at vi giver samfundet det, som samfundet skaber. Det er netop den fremgangs måde, der virkelig kan underbygge ejendomsretsbegrebet og praktisere det og give folk lyst til at bestille noget; jeg er nemlig helt enig med det ærede medlem hr. Thestrup, når han siger, at den private ejendomsret er en af de vigtigste drivkræfter. Det er helt rigtigt; men så skal man heller ikke bruge det, som samfundet frembringer, som skabes i fællesskab, som noget, der vedkommer den private ejendomsret. Det er noget, der tilkommer samfundet til bestridelse af de opgaver, samfundet har.

Det er det rent fundamentale i de synspunkter, jeg gerne har villet drage frem her, og når jeg har sagt, at oppositionen betragter ejendomsretten på en ensidig måde, mener jeg dermed, at oppositionen i meget høj grad er tilbøjelig til at betragte ejendoms-